

kunne sætte igjennem i den slesvigiske Stænderforsamling, da der intet Spørgsmaal er om, at i det Stykke, i Dnsket om større borgerlige Friheder, der mødes baade de Danske og de tydsktalande Slesvigere, mødes saaledes, at jeg efter det Kjendskab, jeg har til Forholde og Personligheder derovre, anseer det for givet, at netop derigjennem vilde Regjeringen vinde en Mængde af de tydsktalande Slesvigere fra en uberettiget Opposition for sig. Endelig vilde Regjeringen ikke gjøre Andet, end hvad den allerede har gjort, idet Regjeringen har erklæret, at den vilde bringe en Overensstemmelse tilveie med Hensyn til Udskrivningsvæsenet, ikke ved at søge forandret, hvad der er bestemt i den særlige Forsatning for Danmark, men, som det udtrykkeligt af Regjeringen blev erklæret, ved at tilveiebringe en saadan Forandring i den slesvigiske Forsatning, hvorved den kommer i Overensstemmelse med den særlige Forsatning for det øvrige Kongerige. Jeg seer saaledes ikke, at der kan være det Mindste til Hinder for, at Regjeringen giver en saadan Forsikring; men vel veed jeg, at en saadan Forsikring af Regjeringen vilde ikke alene have mit Ja tilfølgende, men — jeg troer tillige — paa virke Forskjellige, der opfatte Forholdene om trent paa samme Maade som jeg. Da Fællesforsatningsudkastet var offentliggjort, havde jeg et Par Dage efter en Samtale med en af de ærede Ministre; jeg sagde ham, at større Frihed for Slesvig vilde være den Hovedbestingelse, under hvilken jeg kunde stemme for Forsatningsudkastet. Det var mit første Ord i nærværende Sag, og det skal ogsaa være mit sidste.

Premierministeren: Naar der er for langt et Tilsagn af Regjeringen — og ved Regjeringen kan ikke forstaaes Ministrene alene — saa maatte derom, saavidt jeg skjønner, være stillet et Endringsforslag. Iøvrigt vil det, selv om det blev indskrænket til Ministrene, dog vistnok kunne indsees, at Ministeriet ikke kan udtale sig i Kongerigets Rigsdag om, hvad der skal ske i Slesvig. Derimod har jeg tænkt paa at tage Ordet for at erklære, at jeg finder det hensigtsmæssigt, at der i sin Tid affattes Schemata, som kunne benyttes ved Beregnin-

gen af Brutto-Indtægterne og af Udgifterne, saaledes at Nettoindtægten kan findes, navnlig med Hensyn til Landeiendomme, hvor, saavidt jeg skjønner, et saadant Schema let kan affattes, idet visse Indtægter og Udgifter forekomme ved alle Eiendomme, og man iøvrigt kan lade enkelte Numere staae aabne for særskilte for en eller anden enkelt Mand eller en enkelt Eiendom forekommende Indtægter eller Udgifter. Da jeg er kommen til at tale om Eiendomme, skal jeg bemærke, at, efter hvad der staaer i Labelværkets 5te Bind, og desuden er opgivet mig fra det statistiske Bureau, var der 1850 af Eiendomme paa 8—12 Ldr. Hartkorn 4,800, og naar det nu synes at være indrømmet her i Salen, at Gjennemsnitsberegningen maatte føre til, at Indtægten af 1200 Rd., beregnet saaledes som den skal beregnes, vil give Valgret for disse Eiendommers Besiddere, naar forresten de personlige Qualificationer ere tilstede, saa skjønnes det, at selv om man bortkaster 800 for de Eiendomme, som besiddes af Mindreaarige, og af andre Grunde, bliver der 4000 af Gaardmandsklassen, som ville komme til at deeltage i Valgretten. Jeg skal ikke gaae videre ind paa disse Forhold, der ere blevne saa vidtløftigt behandled; det var kun en statistisk Oplysning, som jeg blandt flere har fundet mig foranlediget til at erhverve; og som vistnok kan have Interesse, vistnok ikke med Hensyn til Sagens Resultat, saa dog blandt Vedkommende udenfor Salen. Endelig er der endnu en eneste Bemærkning, jeg skal fremføre — som jeg troer er bleven ganske forbigaaet, men som jeg ikke anseer for ganske uvigtig — ikke fordi jeg kan vente nogen Indflydelse af den paa Sagens Udfald, men fordi den dog, efter min Formening, hører til for at give et rigtigt Billede af Regjeringens Valgsystem: det er nemlig den, at de directe Valg i de store Valgkredse ingenlunde, som det er yttret, ville blive meget usikre, fordi Ingen veed, paa hvem han skal stemme. Det er nemlig forekommet mig klart, at de ville beskæftige den almindelige Opmærksomhed, navnlig i høi Grad Pressens, at der fra forskjellige Standpunkter i Pressen vil blive fremhævet de anseeligste og dygtigste Mænd i Provindsen, og rimeligviis derom blive ført